

trolerede fortsættelsessygekasser og Statsbanepersonalets Sygekasse omfattende udligningskasse for begravelseshjælp, der undergives tilsyn af direktøren for sygekassevæsenet. De nærmere regler for udligningskassens virksomhed fastsættes i en af arbejds- og socialministeren godkendt vedtægt.“

Til § 31.

I stk. 3, 1. linie, udgår ordet „skal“ og erstattes med: „begravelseshjælp, og skal forsåvidt angår ydelse af sygehjælp“.

Til § 85.

I § 85, stk. 1, foretages følgende ændringer:

I 3. linie indføres efter „(i henhold til § 19, stk. 1, nr. 4)“ ordene: „begravelseshjælpen (i henhold til § 20, stk. 1)“.

I 11. linie indføres efter „ører“ ordene: „forsåvidt angår det i § 20, stk. 1, omhandlede, til nærmeste med 50 delelige beløb i kroner,“.

§ 2.

Stk. 1. Denne lov træder i kraft 1. januar 1954, dog således at ændringen i lovens § 13 allerede får virkning, forsåvidt angår sygekassernes udgifter for regnskabsåret 1952.

Stk. 2. Arbejds- og socialministeren bemyndiges til at lade folkeforsikringsloven, jfr. bekendtgørelse nr. 324 af 27. juni 1950, optrykke og bekendtgøre med de ændringer og tilføjelser, som er en følge af nærværende lov samt lov nr. 505 af 20. december 1950, lov nr. 231 af 25. maj 1951, lov nr. 253 af 14. juni 1951, lov nr. 286 af 18. juni 1951, lov nr. 484 af 14. december 1951 og lov nr. 490 af 19. december 1951.

Bemærkninger til lovforslaget

Det faste tilskud, som i henhold til folkeforsikringslovens § 13, stk. 2, ydes de anerkendte sygekasser for hver person, der ved årets udgang står som ubemidlet nydende medlem, har i en lang årrække udgjort 2 kr. I betragtning af den stigning, der navnlig i de senere år er sket i sygekassernes udgifter, og som sygekasserne kun delvis får dækning for gennem de øvrige statstilskud, som ydes kasserne, vil det være rimeligt, at dette faste tilskud pr. medlem forøges. Fra januar 1939 til januar 1952 er pristallet steget fra 183 til 372, hvilket er en stigning på godt 100 pct. Det må derfor anses for rimeligt, at der sker en fordobling af det hidtil ydede tilskud på 2 kr., således at dette tilskud fastsættes til 4 kr., jfr. den foreslåede ændring til lovens § 13, stk. 2. Denne forøgelse af tilskuddet til de

anerkendte sygekasser vil medføre en merudgift for statskassen på ca. 5 mill. kr. årligt.

Ved lov nr. 282 af 30. maj 1940 blev der indført obligatorisk begravelsesforsikring for nydende sygekassemedlemmer samt sådanne medlemmer, der i medfør af lovens § 21, stk. 2, havde opbrugt deres ret til sygehjælp, og som derfor var overgået til at være bidragydende medlemmer (med hvilende medlemsret), således at begravelseshjælpen blev en tvungen sygekasseydelse sidestillet med sygehjælp og jordemoderhjælp. Begravelseshjælpens størrelse skulle fastsættes i sygekassernes vedtægt, dog at den mindst skulle udgøre 100 kr. og højst 300 kr.

Begravelsesforsikringen blev gennemført som en egentlig forsikring efter livsforsikringsprincippet, idet de enkelte sygekasser